

Fiskeri; en hel Del lever ogsaa af Handel og Skibsfart, og kun en mindre Del lever nu af Landbrugsvirksomhed. Landbruget er nemlig ikke gaaet fremad, og Jordegodset paa Færøerne, der er vurderet til ca. 4 Mill. Kr., giver sikkert ikke mere af sig nu, end det gav for 50 Aar siden. Derimod har Havfiskeriet fra en ringe Begyndelse først i 70erne udviklet sig til at have den største Betydning for Øerne, saaledes at der nu sikkert er 150 søgaaende Fiskerskibe, som gaa ud fra Øerne. Man kan sætte deres Værdi til 2 Mill. Kr. eller saa omtrent. Det var ganske naturligt, at saa længe Landbruget gav de væsentlige Indtægter og navnlig afgav saa at sige alle Udførselsartikler, kom Landbruget ogsaa til at bære de Skatter, som Samfundet havde Brug for, og man ser da ogsaa, at alle Skatter til Amtsrepartitionsfonden blev lagte paa Jordegodset, lige indtil 1880. Da mente man, at det ikke kunde gaa an længere. Navnlig alle, der var interesserede i Landbruget, fandt det uretfærdigt, at dette skulde betale alle Udgifterne til Lagtinget, til Delinkventvæsenet, til Medicinalvæsenet og andet, som skal udredes af Amtets Repartitionsfond. Ved en Lov af 6. Februar 1880 blev det saa fastslaaet, at Lagtinget kunde bestemme, at indtil en Trediedel af Amtsrepartitionsfondsskatten kunde paalignes Kommunerne. Dette varede saa ved indtil 1903, da det ved den nu gældende Lov af 27. Marts 1903 blev bestemt, at Kommunerne skulde bære mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$. Nu er man kommen til det Punkt, hvor en større Del af Paaligningsbeløbet maa lægges over paa Kommunerne, fordi det vilde medføre uforholdsmæssig store Byrder for Jordegodset, hvis det vedblivende skulde bære den ved nævnte Lov af 1903 fastsatte Del af Skatten til Amtsrepartitionsfonden. Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden ere nemlig stegne meget i de senere Aar. Jeg skal saaledes nævne, at den Del, som man siden 1903 har paalignet Kommunerne, er stegen fra 4,500 Kr. i 1903 til 12,000 Kr. i indeværende Aar. Der forestaar nu en yderligere Forhøjelse af Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden, idet man har anlagt et Tuberkulosepsygehus paa Færøerne, til hvis Opførelse Amtskommunen skal betale ca. 50,000 Kr., og der vil selvfølgelig medgaa ikke

saa lidt til denne Anstalts Drift. Det er i Anledning heraf, at man har anset det for nødvendigt i de kommende Aar at forhøje de Beløb, som skulle paalignes Amtsrepartitionsfonden, og har ment, at en større Del end hidtil burde lægges paa Kommunerne. En Mængde af netop de bedst situerede Kommuner paa Færøerne har nemlig saa at sige intet Jordegods. I Thorshavn er der kun en ren Ubetydelighed, ligeledes i Trangisvaag og Klaksvig, de største Handelspladser, de Steder, hvor de største Rederier høre hjemme, og hvor utvivlsomt den største Skatteevne er, medens de Kommuner, som have mest Jord, tidt maa regnes til de mere fattige.

Det foreslaas nu i det foreliggende Lovforslag, at Skatten paa Jordegodset ikke skal forhøjes udover, hvad den har været i en længere Aarrække, nemlig 1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark — en Skattemark er ansat til 1,000 Kr., det vil altsaa sige $1\frac{1}{2}$ p. m. —, før man er kommen meget højere med Paalæg paa Kommunerne end hidtil. Først naar den saaledes paalignede Jordegodsskat ikke udgør $\frac{1}{5}$ af det Beløb, man behøver at udskrive, skal man kunne forhøje den. Forhaabentlig vil det ikke behøves endnu i en hel Del Aar. I øvrigt bliver det, naar man kommer saa højt op, Grundregelen, at Jordegodset skal bære $\frac{1}{5}$, medens Kommunerne skulle bære $\frac{4}{5}$.

Samtidig med at man har taget Bestemmelse om Fordelingen af Amtsrepartitionsfondsskatten mellem Jordegodset og Kommunerne, har man ogsaa forandret Fordelingen af den paa Kommunerne faldende Skat mellem de enkelte Kommuner indbyrdes. I 1880 bestemmes det, at Halvdelen af det Beløb, som skulde paalægges Kommunerne, skulde paalægges dem efter Marketal, $\frac{1}{4}$ efter Folkemængde og $\frac{1}{4}$ efter Skøn. Ved Loven af 1903 blev det bestemt, at $\frac{1}{3}$ skulde paalægges efter Marketal, $\frac{1}{3}$ efter Folkemængde og $\frac{1}{3}$ efter Skøn. Nu har man foreslaaet, at Halvdelen skal paalægges efter Folketal og Halvdelen efter Skøn, altsaa at intet skal paalægges efter Marketal. Grunden til den forandrede Fordelingsmaade, som her er foreslaaet, har sin Grund i, at man mener, at de andre Næringsveje i Forhold til Landbruget have udviklet sig ganske betydeligt